

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. Magna devotio primorum Christianorum erga SS. Virginem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Magna devotio primorum Christianorum erga Sanctissimam Virginem.

ARTICULUS V.

VT bibatur aqua summè pura, haurienda est ex ipso fonte; quàm propius huc acceditur, tantò aqua purior invenitur, quàm in rivo; & quàm magis receditur ab ipso, tantò inveniens eam magis impuram, immutatam & immundam. Considerari potest devotio erga Sanctissimam Virginem, velut magnus quidam fluvius, qui semper suas derivavit aquas ad irrigandum hortum Sanctæ Ecclesiæ, fluens continuò absque ullâ interruptione, ab ortu Religionis Christianæ usque modò; Verùm an deducendo cursum suum è tam longinquo, tamque diuturno tempore non est paulisper immutata? an non quidam in illam irrepserunt abusus, an non degeneravit in quandam superstitionem, an non evasit inordinata, ac veluti exundans, imitando fluvios, qui præterlabuntur radicem montium, qui que cum incrementum capere debeant è torrentibus sese in sinum ipsorum. Exonerantibus, erumpunt extra alveum, suos deserunt limites, & magnam in circumjacentibus campis edunt stragem. Invenire est rectos homines, qui blandientes

sibi, magno admodum accensos se credunt zelo gloriæ Dei, ideòque aggeres & obstacula ponere contendunt devotioni, quæ modò ubi locus fovetur erga Sanctissimam Virginem, ad impedendum, inveniunt, excessus & eruptiones, & exundantias, ne forsitan demoliatur ipsa pulchritudinem religionis, ne scandalum patiat hæreticis, ne simplici vulgò ansam præbeat incidendi in idololatram, & sub alijs speciosis prætextibus. An igitur excrevit ipsa usque ad excessum, ita ut transgrediendo debitos limites, quibus constringi debet, totam Ecclesiam exponat periculo?

Videamus & denudò ascendamus usque ad fontem, comparemus principia cum sequentibus, & videamus, an devotio hæc immutata sit, an deflexerit in quandam superstitionem vitiosam, an zelus indiscretus quorundam devotorum se effundens more torrentis omnia devastantis, tumescerit ipsam usque ad excessum: Estne major modò, an fuerit tempore primorum Christianorum, quibus erat sensa purissima, cum desumpserint & hauserint illa ex ipso fonte? pro-

An devotio erga Sanctissimam Virginem sit, vel inordinata evaserit post primæ sæculi.

JESUS
Christi
docuit
nificè
tionem
ga San-
mam V-
nem.

Devotio erga Sanctissimam Virginem, est potius immoderata, quam adu-

cul

cul dubio examen & scrutinium hoc ostendet nobis notabilem imminutionem devotionis erga Sanctissimam Virginem, & fateri cogemur non absque magna nostra confusione, quod maximi nostri erga ipsam ardores, non sint nisi tædia, nisi negligentia, respectu zeli primorum Christianorum.

JESUS
Christus
docuit mi-
rifice devo-
tionem er-
ga Sanctissi-
mam Virgi-
nem.

Quando deliberatum est de honorandâ Sanctissimâ Virgine? In quo sæculo inceperunt Christiani devotione prosequi ipsam? Respondeo, quod devotio erga Sanctissimam Virginem ejusdem sit cum Religione Christianâ ætatis, quodque nunquam conspectum fuerit habuisse Christianos pietatem erga JESUM Christum, quin devotionem quoque habuerint erga Sanctissimam ipsius Matrem. Quis ipsos hoc edocuit? In quo textu scripturæ vel præceptum vel suatum est illis, ut honorarent Virginem, tamque ardenti erga ipsam afficerentur devotione, ut crederent se non esse veros Christianos, si devoti non essent Sanctissimæ Virgini? Respondeo, quod JESUS Christus, qui instituit Religionem Christianam, sit magnus Magister qui nos edocuerit hanc erga Sanctissimam Matrem suam devotionem; ipse est, qui hunc exercuit primus. Probè novi, nuncupari non debere devotionem teneros naturales affectus infantium erga Matres suas; sed quando sermo est de Infante Deo, cujus om-

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

nes actiones divinæ erant & humanæ; an mihi permissum non erit dicere, quod exercuerit semper devotionem erga Deum Patrem suum, & etiam erga divinam Matrem suam? Sed modo tam excellenti ac sublimi, tam reverentiali, tamque cordiali, tam tenero, tamque ferventi, tam efficaci, tamque perfecto in omnibus, ut dici audacter possit, neminem unquam fuisse aut fore tam devotum erga Sanctissimam Virginem, sicut fuit JESUS Christus.

Inter dulces amplexus Filij & Matris, JESU & MARIE enasci video devotionem erga Sanctissimam Virginem. Ecce ipsius originem. Et sicut credimus, quod inter Patrem & Filium provocatur Spiritus Sanctus in æternitate per eandem voluntatem ipsis communem, quodque, si admitti possit devotio in Trinitate adorandâ, illa procul dubio sit in hoc Spiritu amoris, in corde Patris & Filij? sic credere etiam debemus, quod inter & Matrem & Filium devotio erga Virginem suam sumpserit exordium. O JESU Infans! quam es devotus? dubitari non potest, quin habueris devotionem, in summâ, quantum possibile est, perfectione: Sed quoniam tendebat omnis tua devotio? Nonne ad Patrem tuum cœlestem, & ad divinam Matrem tuam? Latet nos, qualis & quanta tua fuerit devotio erga æternum Patrem tuum; tu

K.k'k

solus

Qualis fuerit devotio JESU Christi erga Sanctissimam Virginem.

solus id nōsti, nobis deest facultas id capiendi; voluisti tamen, ad præbendum nobis exemplum, nobis tuam ostendere devotionem erga Sanctissimam Virginem, divinam Matrem tuam. O amantissime Deus! quàm fervens hæc erat & affectuosa!

Videre JESUM Infantem pendere è collo Sanctissimæ Matris suæ, illi blanditi, amplecti ipsam tam tenerè, exhibere ipsi perfectissimi signa amoris, quem unquam habuerit infans erga Matrem suam, non habere, uti videbatur, oculos, brachia & cor, nisi pro ipsa, nonne hoc erat, totum ipsi esse devotum? O mi Deus! Ecce quàm manifesta est hæc devotio! Hem! Quis unquam habuit huic similem? Nihilominus, dicebam ipsi non erat tamen devotio ista, nisi infantis; verum est, respondit mihi, sed considera, fuisse ipsam Infantem Deum, qui se moderabatur in omnibus infinità cum Sapientia.

JESUS
Christus
triginta
exegit an-
nos in ho-
norando
Sanctissimam
Virginem
ac servien-
do ipsi;
non nisi tres
autem de-
dit salvan-
dis cæteris
hominibus.

Quando desit esse Infans, voluit ostendere nobis, crescere devotionem suam erga Sanctissimam Virginem, & augeri semper cum ætate; nunquam non adhæsit illi, precabatur ipsam sæpè, petebat ab ipsa omnia sibi necessaria, non nisi confugiebat ad ipsam, & post divinum Patrem suum, omnem in ipsa collocabat fiduciam; post Supremos, quos divino Patri suo impendebat honores, præcipuum

ipsum negotium erat honorate Sanctissimam Virginem, ipsi obedire, ipsi inservire; & triginta omnino annis sese hisce occupabat exercitijs, ita ut distrahi ab ijs nollet, nec die, nec horâ unicâ, ut laboraret pro salute mundi per prædicationem, & miracula sua, quod tamen magnum erat consilium, quòd traxerat è cælo in terram ipsum, quòdque jam decreverat cum Deo Patre suo ab æterno. An fuit unquam devotio erga Sanctissimam Virginem vel ardentior, vel fidelior?

Verum est, quòd per tres annos, quos consecravit operi Redemptionis mundi, non adhæsit amplius tam assiduò Sanctissimæ Virgini, nec amplius exhibuerit tam manifestas devotionis suæ notas; videbatur etiam in certis casibus non admodum affectuosè allocui ipsam, eòquòd ageretur de gloria, deque servitio Patris sui æterni, ad instruendum nos exemplo suo, quòd, quantacunque devotio habeatur erga Sanctissimam Virginem, ipsi semper præferendus sit Deus absque ullâ comparatione, sed ut ostenderet nobis, quòd devotio sua erga ipsam semper sibi cordi esset, illamque conservaret in eodem sermore, usque ad extremum vitæ suæ, jamjam pro salute nostrâ meriturus in Cruce, in instanti illo, que tam luculenter ostendebat amorem suum erga totam Ecclesiam, demonstrare etiam

Ad quòd
stendebat
JESUS
Christus
morem
erga
Sanctissimam
Matrem
tribus
annis vitæ
sue

etiam voluit speciale devotionem suam erga Sanctissimam Virginem: æquabat is ipsam, vel etiam ipsam solam præferbat toti Ecclesiæ; siquidem si curam totius suæ Ecclesiæ committebat alicui Apostolo, requirebat curam alterius pro solâ suâ Matre; ille, quem nuncupat pro moderandâ totâ Ecclesiâ, est primus in dignitate, & Sanctus est Petrus Apostolorum Caput; sed ille, quem destinat ad impendendum suas curas pro servitio solius suæ Matris, est primus in amore, quem præ omnibus amabat tenerius, dilectus ipsius discipulus S. Joannes; & sicut charissimus hic erat sibi, ita quod habebat charissimum, committebat ipsi. Quis diffitebitur, impossibile esse omnibus tum Angelis, tum hominibus, tantâ ergâ Sanctissimam Virginem fieri devotione, ut comparari possit illi, cujus JESUS CHRISTUS verum nostrum Exemplar, nobis ipsemet dedit Exemplum?

Interpellabam ipsum desuper, & dicebam: Videtur mihi, hæc omnia nuncupati haud debere devotionem erga Sanctissimam Virginem, cum non sint nisi naturales obligationes alicujus Filij erga Matrem suam. Nónne videmus, omnes filios bene educatos eadem reddere obsequia Matribus suis. An igitur nescis, respondit mihi, quid sit devotio, si omnes affectus, quibus JESUS CHRISTUS Sanctis-

simam Virginem est profecutus, capias pro nudis obsequijs naturalibus, quæ suis impendant Matribus omnes bene educati Filij. Consule S. Thomam, ipse docebit te, quòd devotio sit actus vel exercitium principale virtutis Religionis: Jam religio respicit Deum & Sanctos, Deum præcipue & principaliter ad impendendum ipsi honores supremos, non nisi ipsi soli debitos; & Sanctos secundariò & dependenter à Deo, ad reddendum ipsis honores subalternos & inferiores, qui ipsis debeantur. Devotio igitur respicit primariò Deum & secundariò Sanctos.

Est magna sanè differentia inter id, quod fit ex naturâ, & id, quod fit ex religione; Unum reptat super terram, & alterum attollitur usque ad cælum. Omnia obsequia, quæ parvuli infantes impendant Matribus suis naturaliter, aut equam acquirant usum rationis, sunt ratione quâdam haud ab similia illis bestiarum: parvus catulus blanditur Matri suæ, sicut suæ blanditur infans, ex solo instinctu naturæ. Quando ratio incipit moderari infantem, si bene educatus est, pergit majora impendere obsequia Matri suæ, sed hoc facit ex impulsu rationis naturalis; & hæc omnia ipsius obsequia ejusdem sunt naturæ cum illis paganorum, & reptant adhuc super terram; & quia redduntur ex naturâ, nil habent religionis, & consequenter

K k k 2

etiam

D. Thom.
2. q. 82.An debeant
appellari
devotio,
obsequia à
JESU Chri-
sto exhibi-
ta Sanctissi-
mæ Virgini.

Quod omnes blanditiae, & omnia servitia, quae JESUS CHRISTUS Sanctissimae Virgini exhibuit, fuerint vera devotio.

etiam nihil devotionis. Jam quare ex te, an cogitare solum audeas, quod omnia obsequia à JESU CHRISTO Sanctissimae Virgini Matris suae exhibita ejusmodi fuerint naturae? an blanditus sit ipsi in infantia sua, sicut parva animalia blandiuntur Matribus suis? An honoraverit ipsam, & servierit ipsi in juventute sua, sicut pagani honorant Matres suas, inserviunt ipsis? an agebat ipse modo tam abjecto, tamque imperfecto, sequens duntaxat motus naturae animalis, vel rationis purè naturalis? Nonne abhorreret ejusmodi cogitationem fovere in mente tuà? Dicendum igitur est, ipsum non egisse ex natura, sed ex religione; agebat ergo etiam ex devotione honorando in divinam Matrem suam, Sanctorum Sanctarumque omnium Sanctissimam. Et consequenter certum est, quod omnia, quae fecit JESUS CHRISTUS erga ipsam, fuerint vera & perfectissima devotio erga Sanctissimam Virginem. Iple hanc incepit, ipse hanc instituit in sua Ecclesia, eodem tempore, quo instituit Religionem Christianam in mundo, tamdiu durare volens unam quam alteram; ipse tandem inspiravit omnibus Apostolis suis, ut diffunderent illam, ubicunque Sanctum disseminarent Evangelium.

An suffragatur nobis quidquam testimonij, interrogabam Viatorum nostrum, quod Apostoli dedu-

xerint in opus devotionem erga Sanctissimam Virginem? Ita, respondit mihi, & longè majori cum zelo, quam faciamus nos modò, Sanctus Petrus Apostolorum princeps primus est, qui specialem facere cepit memoriam Sanctissimae Virginis, sicut videtur in Liturgia, quam primus hic Papa Romanae reliquit Ecclesiae, uti attestantur Leo tertius, & post ipsum S. Thomas: Et idem Apostolus consecravit primam Ecclesiam Tripoli in honorem Sanctissimae Virginis, quamvis tunc ipsa fuerit adhuc in vita superstes, uti videre est in Volaterrano lib. 2. Geographiae ipsius.

Post Sanctum Petrum, Apostolus Sanctus Jacobus in M. S. quam composuit, pluribus fecit honorabilissimam Sanctissimae Virginis, mentionem, quam appellat pretiosorem quam Cherubim, gloriosorem, quam Seraphim, subiungens propria haec verba: Commemorationem agamus Sanctissimae, Immaculae, gloriosissimae, benedictae Dominae nostrae Matris Dei, & semper Virginis MARIAE. Et idem Apostolus aliam Ecclesiam in Hispania exstrui curavit in honorem Sanctissimae Virginis, quae etiamnum vocatur Domina nostra ad columnam Leo pilam.

Nonne credis Apostolum Sanctum Joannem, dilectum hunc Domini nostri Discipulum, qui ex singularissimo privilegio praecipuam habebat curam Sanctissimae Virgi-

Leo; Epist. ad Mich. D. Thom. 3. p.

Apostoli extiterunt devoti Sanctissimae Virginis.

D. Jacobus. Habetur in Jure de Consecrat. dist. 1.

Consule Carthago. lib. 6. hom. 17. §. 1.

S. A. lus Jo devoc mus S. ciffic Virg

Ep

Virginis, quæ data ipsi fuit ad radicem Crucis ceu Mater, ferventior se exhibuisse cæteris omnibus Apostolis, ad inspirandum toti mundo maximam erga ipsam devotionem? Lege Epistolam ad Clerum Constantinopolitanum, quæ est in Actis Concilij universalis Ephesini, videbis, ibi, magnum hunc Apostolum extrui etiam curasse Ecclesiam in Sanctissimæ Virginis honorem. Et merito dubitare non possumus, quin omnes alij Apostoli, & quivis illorum, fecerint ex parte suâ, quod obligatio fidelium Missionariorum JESU Christi exigebat ab ipsis, ad dilatandum ubivis terrarum devotionem erga Sanctissimam Virginem, cum omnes pari ratione hanc instructonem acceperint à divino Magistro suo.

Nonne igitur vides, devotionem erga Sanctissimam Virginem antiquissimam esse in Ecclesiâ? Et nonne vides eodem omnino tempore ambos optimè fuisse fundatas? non super falsam zelum devotorum quorundam indiscretorum, sed super fundamentum eorundem Apostolorum, qui Christianam fundarunt Religionem in universo Orbe. Nonne possem ad ipsam dirigere eadem verba, quæ Magnus Apostolus exaravit Ephesius: *Non estis hospites & advena, sed estis cives Sanctorum, superadificati super fundamentum Apostolorum, ipso summo angulari*

lapide CHRISTO JESU. Devotio erga Matrem Dei, non es peregrina, nec incognita in Ecclesiâ, nec introducta es paucis abhinc ex abusu vel errore populorum: sed solidè ædificata es super fundamentum Apostolorum: JESUS CHRISTUS etiam lapis est angularis, qui ipsos omnes unitos servat inter se & cum omnibus fidelibus Ecclesiæ suæ, ad te sustentandum: Tu Religioni Christianæ tam es propria, ut constituas ratione quâdam partem essentiæ ipsius, tu ingressa es cum ipsâ in mundum, tu eisdem innixa es fundamentis, & nunquam finieris, non magis, quam ipsa usque ad consummationem sæculorum. Qui oppugnant te, debiles sunt nimium, ad te conquassandum.

Prosequamur & videamus, quomodo Sancta Ecclesia instituta à JESU Christo ipso & Apostolis ad devotionem erga Sanctissimam Virginem, semper eandem hanc prædicaverit devotionem, quomodo fuerit illam professâ, ipsam exercuerit, defenderit cum maximo zelo Spiritûs Dei, quo animatur, quoque semper munita fuit ad propugnandum ea, quæ de essentiâ sunt Religionis. 1. Ipsa composuit officium divinum, ad cantandum quotidie laudes JESU Christo; composuit autem & alterum ad modulandum laudes Sanctissimæ Virgini. 2. Ipsa instituit plura solemnissima Festa, ad

K k k 3 heno-

Antiquitas & fundamentum solidum devotionis erga Sanctissimam Virginem.

Quomodo Ecclesia Catholica semper exercuerit devotionem erga Sanctissimam Virginem.

S. Apostolus Joannes devotissimus Sanctissimæ Virgini,

Ephes. 1.

honorandum præcipua mysteria vite Salvatoris nostri, ipsius Nativitatis, ipsius Resurrectionis, ipsius Transfigurationis, ipsius in cælos Ascensionis; Ipsa similiter instituit plura solemnissima Festa ad honorandum præcipua mysteria Vitæ Sanctissimæ Virginis, ipsius Conceptionis, ipsius Nativitatis, ipsius præsentationis in Templo, ipsius Annuntiationis, ipsius Visitationis, ipsius Assumptionis & Coronationis in cælo. 3. Ipsa congregavit Concilia Universalia ad propugnandum divinitatem JESU Christi contra hæreticos illam oppugnantes: ipsa pariter congregavit illa ad oppugnandum divinitatem Maternitatem Sanctissimæ Virginis adversum Hæreticos, hanc ipsi gloriam subripere volentes. 4. Ipsa ædificavit templa magnifica ad amplificandam gloriam Filij Dei; ipsa talia & æquæ splendida extruxit ad dilatandum honorem divinæ Matris ipsius. Verum est in utrisque non offerri adorandum sacrificium nisi Deo soli, & nunquam Sanctissimæ Virgini, quia ipsa Deus non est, nec exhiberi illi debet supremus Patriæ cultus: aliqua templa tamen magis specialiter dedicantur devotioni erga Filium, & alia devotioni erga Matrem.

Videre volumus, quanta fuerit devotio primorum Christianorum erga Sanctissimam Virginem, quantæque ipsorum zelus, qui à sæcu-

lo in sæculum infecuti sunt illos, usque modò? aspice innumeram multitudinem Ecclesiarum per universam Christianitatem sub honore & Nomine ipsius extructarum; admirare ipsarum magnificentiam ac splendorem; revoce ad calculum & numerum Episcopatus ac Capitula, Ecclesias Collegiatas, insignes Abbantias sub nomine ipsius fundatas. Scribo hæc in Provincia, ubi nonnisi septem extant Episcopatus, quorum quatuor in honorem Sanctissimæ Virginis sunt erecti, & hi exornati Ecclesiis Cathedralibus ad eò splendidis, ut merito pulcherrimis totius Religionis Christianæ annumerari possint. Nonne augusta hæc monumenta sunt devotionis Patrum nostrorum erga Sanctissimam Virginem? Videbant ipsi ante octingentos, vel nongentos annos, vel adhuc ultra: an modò hisce temporibus devotio erga Sanctissimam Virginem sumplerit incrementum? Et an juare conqueri possumus, deflexisse ipsam in nimium, quem rescindere oporteat, excessum? An omnis multitudo devotorum devotarumque erga Sanctissimam Virginem simul conjuncta capebat modò consilium ædificandi vel unicam in honorem ipsius Ecclesiam, quæ splendore & magnificentia accedat ad eas, quæ à majoribus nostris ædificatæ sunt in universo orbe, vel fundandi unicam solam vel Abbatiam, vel dotandi unicam solum

Magna devotio majorum nostrorum erga Sanctissimam Virginem, & quantum ipsa modò diminuta sit.

solum Cathedrale Capitulum. O quam longè absumus à devotione erga Sanctissimam Virginem, quæ excelluerunt Patres nostri!

Non mihi est integrum referre hic innumerabilem multitudinem Oratoriorum & Sacellorum, devotioni erga Sanctissimam Virginem consecratorum, quæ nominatissima sunt ob frequentiam miraculorum, quæ ibi sunt facta, & indies adhuc fiunt; nec maximum numerum Confraternitatum in honorem ipsius erectarum, tum universalium, sicut est illa Rosarij vel scapularis; tum particularium certisque locis affixarum; quæ specialem erga Sanctissimam Virginem exercent devotionem; nec ingentem copiam ordinum Religiosorum utriusque sexus, eo nomine institutorum ut singulari Virginem Sanctissimam prosequantur honore; opus foret integro volumine ad recensendum illos.

Opus foret & alio ad annotandum duntaxat nomina omnium Sanctorum Patrum Ecclesiæ, qui resplenderunt magis devotione erga Sanctissimam Virginem; Si quidem nec unicus sermō eorum esset omittendus: Et qui solummodo asserere vellet nonnulla eorum, quæ exararunt, verba ad insinuandum affectus suos, æstimationis, reverentiæ, amoris, fervoris ac zeli proflus accensu igne divino, quo exarserunt in ipsam, quodve colligescerent lapides, nun-

quam perveniret ad finem. Et per hoc adimpletum est vaticinium, quod illa de seipsa edidit in suo Cantico: *Ex hoc enim Beatam me Omnes nationes con-*
dicent omnes generationes. Nihil tiones con-
 splendidius est eo, quod dicit Hu- fecerant se
 go Cardinalis exponens hæc ver- devotioni
 ba. *Aperientur imposteriorum omnium erga San-*
ora ad divulgandum ubique ipsius Sanctissimam
beatitudines, & incomparabiles ip- Virginem.
sus magnificentias. Omnes diver-
 sa nationes, id est, *Judeorum &*
Gentilium, virorum & mulierum, Hugo Card.
pauperum & divitum, Angelorum in hunc lo-
& hominum Beatam dicent illam, cum.
eoquod omnes receperint ab ipsa
singulare beneficium; homines Re-
conciliationem, Angeli reparatio-
nem: siquidem JESUS Christus
Filius Dei operatus est salutem in
medio terra, id est, in sinu Virgi-
nali MARIE, qui specialem ob
propriatatem appellatur medius
terra.

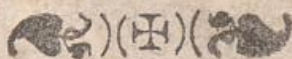
Ad ipsam velut ad commune suum aylum convertuntur oculi omnium animarum Christianarum, & illarum, quæ in cælo sunt, & illarum, quæ in Purgatorio, & earum, quæ existunt adhuc in terris. Primæ obsecrant, ut malorum Angelorum reparentur ruina; secundæ, ut à suis liberentur pœnis; tertiæ, ut reconcilientur cum Deo. Te, ò Sanctissima Virgo, Beatata deprædicant omnes, eoquod omnes obstringantur tibi generatio- nes, cum produxeris ipsis vitam, gratiam & gloriam; vitam mor- talibus

Judith. 15.
v. 10.

talibus, gratiam peccatoribus, gloriam justis. Tibi accinendum est, quod olim accinuerunt Judithæ. Tu es gloria Jerusalem, tu es lætitia Israël, tu es honorificentia populi nostri, quia fecisti viriliter: Prima verba sunt Angelorum commorantium in Jerusalem cœlesti, quorum ruinæ reparantur per te. *Tu Gloria Jerusalem.* Secunda verba sunt totius Ecclesiæ in terrâ, quæ suspirat ad te, velut ad fontem lætitiæ, unde solatium in suo capiat Exilio: *Tu Lætitia Israël.* Tertia potissimum sunt verba mulierum aspicientium sexum suum (quem viderant oppressum infamiâ, eod quod profecta ex ipso fuerit infelicitas mundi) cum tu reparaveris ipsum & repleveris honore. *Tu honorificentia populi nostri.*

Omnes Nationes mundi benedicunt Sanctissimam Virginem, & omnes tres Ecclesiæ; Triumphans, quæ est in cœlo; Militans, quæ est in terris; & patiens, quæ est in purgatorio, sacro specialis devotionis vinculo illi sunt annexæ. Non nisi ergo infernus est, cum maledictis suis inquilinis, qui nullâ erga ipsam feruntur devotione: Huc relegantur omnes Hæretici, qui oppugnatæ fuerunt auri ipsius

gloriam: Huc etiam amandabuntur omnes falsi Catholici, qui devotionem erga ipsam reprebent, illamque deserunt sub falso obtentu, quod servire velint Filio ipsius Unigenito, quasi zelotypus is esset honoris, quem Sanctissimæ suæ exsolvent Matri. Reperate oculos miseri & videte, an omnes, qui honore affecerunt Sanctissimam Virginem, non receperint benedictionem in terris, & coronas gloriæ in cœlis, abs eod quod unquam ulli attulerit malum, devotus quod extiterit erga Matrem Dei. Sed demittite oculos vestros inimici Dei & Matris ipsius, perlustrate profundam inferni abyssum, ubi sunt omnes, qui vestra amplexi sunt sensa, quorum vos tenetis & possidetis spiritum: Videte, inquam, an ulli cesserit bene, quod opprefferit, reprebenderit & contempserit devotionem erga Sanctissimam Virginem. Quis sanæ est mentis, qui vestra volet amplecti sensa? Non ego, non ego, dixerunt omnes, qui assistebant Consultationi, quæ suum ita sortita est finem cum protestatione, quàm quilibet tunc fecit, quod per totam vitam suam esse velit devotissimus Virgini Sanctissimæ.

* *
*

CONSUL-